

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

§. II.

IN eundem finem, spiritum cum literis coniungendi, tradidit ipse scripto aliquot documenta, quæ Studiosi nostri ad manum semper haberent: quorum summam hîc subiiciam: additis tamen aliquot verbis ad maiorem eorum explicationem, ut quicumque negotium hoc literarium tractant, eorum usum in promptu habere possint. Vita, inquit, & exercitatio studiorum Societatis est ex se valde quieta, & apta, ut rectè & ordinatè ducatur, &, si velint, possunt semper esse benè occupati, nec tamen mergi. Quare maioris culpæ reus erit, qui, ubi tantus est ordo, non ita vixerit. ad id autem iuuerint hæc documenta. *Primum*, dent operam, ut cor habeant, valde quietû & expeditû ab omni anxietate studendi; & propterea festinâdi in rebus ab obedientia iniunctis: nam contrarium, cum omnes valde impeditum ipsos studiosos maximè; est quæ causa, cur actiones cum illa festinatione, minùs rectè fiant, ipsumque cor maneat ineptum ad orationem & familiaritatem cum DEO. Curent etiam, ut in anima sua virtus & Religio optimum habeant locum; plurisque eas faciant, quàm literarum Eruditionem: quæ sine illis plus nocet, quàm proficit: hunc enim sensum esse Societatis, ostendunt eius Regulæ: ita fiet, ut optimum tempus spiritualibus rebus tribuant; easque exactè valdeque perfectè, ac primo loco faciant: certò sibi persuadentes: nihil se propterea de Eruditionis incremento amissuros, iuxta illud Bonaventuræ: *Scientia, qua pro virtutis disciplina. c. 7. despi-*

In Spec. Di-

sciplina. c. 7.

despi-

despicitur per virtutem postmodum melius inuenitur.

STUDEANT puram intentionem in suis studijs, in lectione, & alijs exercitijs literarijs habere: hæc enim facit, vt illa sint Religiosa. Homines sæculares per studia sua quærunť magnum nomen, dignitates, diuitias, & huiusmodi alios sæculares fines: at boni Religiosi his omnibus aditum præcluserunt; nec in suis studijs aliud quærunť, quàm vt apta fiant instrumenta, quorum doctrina, vitæ quæ exemplari homines Deum agnoscant, ament, eiq̃ue fideliter seruiant. Hæc doctrina est, quam nostræ Constitutiones exigunt: quæ in eum finem est dirigenda, vt studijs ac ministerijs nostris animas Deo lucremur: hic enim est scopus ac finis præstantissimus, qui esse potest in terra; & (vt S. Dionysius ait) rerum diuinarum diuinitissimus, quem Christus D. N. dum venit in mūdum, respexit: hoc enim insinuauit, cū dixit: *a manifestauit nomen tuum hominibus.* & cū sit ad eū excellens, simul est ijs, qui eum respiciunt, vtilissimus, de quibus b Dan. 12. 3. Daniel dixit: *b quod fulgebunt, quasi splendor firmamenti, & quasi stellæ in perpetuas æternitates.* S. Paulus scripsit Timotheo: *c attende tibi & doctrina: hoc enim faciens & te ipsum saluum facies, & eos qui te audiunt.*

AD HOC iuuerit, offerre frequenter studia sua Deo: nec illa vnquam inchoare, nisi præmissa flexis genibus Oratione: cū enim Deus velit, peti ad se gratiam, ad proficiendum in studijs: æquū est, id frequenter ac demissè facere; studendo etiam nimietatem mortificare, quæ profectum & intentionis puritatem impedit; ita vt nolint sese ante

tempus ostentare. Ideo enim (vt S. Bonauentura aduertit) iussit Deus in Leuitico: *d quando ingressi fueritis terram promissionis, & plantaueritis in ea ligna pomifera, auferetis preputia eorum; poma qua germinant, immunda erunt vobis; quinto autem anno, comedetis fructus, & poma qua profertent.*

De informatione Nouitiorum. c. 15. d Leuit. 19. 23.

CVRENT præterea, ne temporis particulas, quas orationi dare poterunt, amittant; & si quid præterea opus erit ad spiritualem suam reformationem, nõ negligant: aduertentes, quòd licet designatum habeant vnus horæ tempus pro Oratione, id sit, quâ sunt studiosi, non quâ superbi, aut alijs spiritualibus defectibus subiecti: hi enim curare debent plus, & plus temporis orationi tribuere; & oportunè, importunè apud Dominum nostrum agere, donec tales defectus omninò exuant: plurimum enim refert Societati, & multò adhuc amplius nostra ipsorum: vt perfecti euadamus.

AVSPICENTVR studia, magno illa feruore cum spiritu coniungentes: nam ordinariè, quale initium fuerit, talis progressus erit, & finis: ita vt, si initia sint tepida, etiã reliqua tepescant; si aut feruentia, reliqua quoq; futura sint talia. Vehementer aut horreant, feruorem inceptum remittere: ne contra se audiant tremendam illam Christi vocem, ad quendam ignaum: *e habeo aduersum e Apoc. 2. 4. te pauca, quod charitatem tuam primam reliquisti.* Quod si Deus aliquid contra nos habet: quomodo nona trepidamus? quid igitur si multa habeat, eò quòd remiserimus aliquid de Obedientia, Humilitate, Patiètia, & Charitate, reliquisq; virtutib?

S V M-

SVMMO studio attendant ad charitatis, m-
 tuæq; coniuñtionis conseruationem: cuius cau-
 sex hosce defectus nominatim fugiant, tanquam
 valde perniciosos: habere scilicet strictam & par-
 ticularem cum aliquo amicitiam, præcipuè quam
 tota cõmunitas notet; murmurare, conqueri de
 Magistris, quod prolixi sint, aut nimis breues; ob-
 scuri, aut superflua tradetes: Opiniones sequi
 Magistris contrarias, res est odiosa; id autem alijs
 manifestare, quasi Magistri sui opinionem con-
 temnendo, res est intolerabilis. Quodcunque in-
 iudicium, vel insinuatio, quasi Magistri solutio illi
 non satisfaciatur, est contra ædificationem; multoq;
 magis, si apertè id dicatur: quia videbuntur id se-
 tire & grauius ferre, ob læsam suam famam, quam
 non potuerint satisfacere. Tenuis erga aliquem
 Professorè amor, eiusq; manifestatio est valde per-
 niciofa; sed multò adhuc magis certum quoddam
 genus factiuncularum, qua vnum Magistrũ alteri
 præferunt, edito aliquo manifesto eius iudicio.

DENIQUE cum quisq; ex parte sua fecerit,
 quod poterit circa studia, & scientiam acquiren-
 dam: relinquat Prouidentia diuinæ studiorum, &
 exercitationum suarum exitum, conseruata cor-
 dis pace & tranquillitate, etiam cum non fuerit
 adeò foelix: quod non erit adeò difficile, si in suis
 studijs solum Deum quærant. Si ego (inquit Do-
 minus) causa sum eius, quod quæris, quocunque
 modo tibi eueniat contentus eris & pacatus; præ-
 stat autem sui curam habere; quàm, se neglecto, e-
 dere miracula.

HÆC monita scripsit P. Balthassar, suisq; fra-
 tribus studiosis tradidit, ad quorum praxim indu-
 cendam

*De Imitati-
 one Christi.*

cendam adhibebat media suavia quidem, sed efficaciam, & proportionata; summam adhibens vigilantiam & curam, ut omnes domestici suas leges exactè seruant, totumq; tempus præscriptum suis exercitijs tribuerent, non solum Orationi & Examine Conscientiæ, reliquisq; ad spiritum spectantibus; sed etiam literarijs, quibus nihil subtrahi permittebat, impositis etiam penitentijs, qui rei esset, siue Magistris, siue discipulis. Et quoniam, quæ ad corpus spectant, etiam iuuant spiritualia; magnam quoq; rationem habebat, ne quid ex necessarijs illis deesset, ut omnem huius rei curam deponeret. Et diebus recreationi siue remissioni destinatis, exirent ad cæpos ac se recrearent, conseruandæ sanitatis causa: ut sic resectis viribus, recenti seruore ad studia redirent. singulis mensibus conscientiæ rationem ab eis exigebat; frequentius alloquebatur, quando aliquam illorum necessitatem agnoscebat; excitabat, & animabat tam in rebus deuotionis, quam studiorum, dans illis aliquod indicium opinionis suæ, & æstimationis de eorum laboribus: & in rebus omnibus ad eum se Patrem erga illos ostendebat, ut ab omnibus amaretur, essetq; uenerationi. Quare omnes valde confidenter ad eum accedebant in suis necessitatibus; & in omnibus, quæ ad animarum suarum bonum pertinebant. Quidam ex his studiosis Frater, (quod ipsemet factus postea Sacerdos retulit) cum vrgeretur grauissima desperationis tentatione, nullum aliud inuenit aptius remediū, quam ad cubiculum sui Rectoris ipsa media nocte confugere: in quod repente in tenebris ingressus eius brachia arripuit, & tremere fecit.

Exci-

Excitatus P. Balthassar quæsiuit, quis esset? Sed Frater tentatione sua turbatus, hæsit aliquantulum antequam responderet; & postea nomen suum prodidit. Tunc Pater valde quietè ac pacatè dixit: quid ergo mi Frater quæris tali hora? qui respondit: Pater morior, & rectà tendo ad Infernum. Quo audito, Pater commiseratione eiurum essitatis motus, iussit illum sedere: & satis diu cum illo mansit, donec suauibus & efficacibus eius verbis omninò tranquillitati restitueretur Frater. In hunc modum, quietos & pacatos reddebat eos, qui aliquibus tentationibus agitantur, quemadmodum de Nouitijs est dictum.

DENIQVE suis exhortationibus tam communibus, quàm priuatis, reliquisque medijs, quæ suaviter & fortiter adhibebat, coniunxit Salmanticæ substantialem Tyrocinijs Metinensis feruorè cum studijs literarum, quibus aliàs illic attendebatur cuius testimonium esse potest, quod perueniens ad illud Collegium Procuratore Indiæ Orientalis, & Insularum Iaponensium, cum facultate nostri Generalis, vt aliquos inde secum acciperet, qui ad missionem illam adeò gloriosam, & arduam sese offerrent: extraordinarium eius seruumorem Dominus noster communicauerit ad eam petendam, contemnentibus Patriam, Consanguineos, Amicos & alias commoditates, se ipsos tantem exponentibus innumeris periculis, quæ in terraque cœptum illud insigne habebat, ad locum adeò distantia, ad gentes barbaras, ac feras: & cuius numerus fuisset præscriptus, desolatam fuisset totum Collegium, adeò instantè & importunè

omnes contendebant sancta quadam æmulatione alter alterum vincere, allatis rationibus à singulis, ob quas alijs essent præferendi. Et cum tot fuissent vocati, quinque tamen soli ad eam missionem sunt electi, alijs patientiam habere iussis; facta tamen spe quòd oportuniori occasione essent exaudiendi: & sic omnes quieti & tranquilli manserunt, tanquam Obedientiæ filij: & in feruore spiritus, vt antea, progressi sunt.

CAPVT XXX.

NOTABILIA EXEMPLA
duorum Fratrum studiosorum valde feruentium, Ioannis Ortunij, &
Francisci Cordubensis.

VI insigniores fuerunt in feruore spiritus ex P. Balthassaris exemplo & auxilio fuerunt duo Fratres, Philosophiæ studiosi: qui recens ex Tyrocinio venerant, simul cum suo Magistro Oedio, qui fuerat Collegialis in maiori Collegio Conchensi, & Philosophiæ in illa Vniuersitate Professor, qui Anno 1571. fuerat Societatem ingressus simul ferè cum omnibus suis discipulis: qui etsi omnes singularis erant virtutis, illorum tamen duo singulari ædificatione totum Collegium facilè superarunt: quorum heroicas virtutes perspectas habuit prædictus

Y